

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

СТАНОВИЩЕ

Относно: Определение на Конституционния съд от 11.08.2009 г. с искане на 77 народни представители от 41-то Народно събрание на Република България, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 8/2009 г., относно оспорване законността на избор на народен представител, с вх. № 918-00-4/20.08.2009 г.

Определение на Конституционния съд от 11.08.2009 г. с приложено искане на главния прокурор, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 9/2009 г., относно оспорване законността на избор на народен представител, с вх. № 918-00-5/20.08.2009 г.

Определение на Конституционния съд от 11.08.2009 г. с приложено искане на Яне Георгиев Янев, представляващ политическа партия „Ред, законност и справедливост“ и кандидатите за народни представители от същата партия Красмир Дончев Каракачанов, Борис Янков Ячев и Бойко Иванов Ватев, препратено от главния прокурор до Конституционния съд, с което Народното събрание на Република България е конституирано като страна по к.д. № 10/2009 г., с което се оспорва законността на изборните резултати от проведените на 05.07.2009 г. избори за 41-то Обикновено Народно събрание, с вх. № 918-00-6/20.08.2009 г.

Във връзка с постъпили определения на Конституционния съд по к.д. № 8/2009 г., к.д. №9/2009 г. и к.д. №10/2009 г., по които Народното събрание е конституирано като страна, трябва да се има предвид следното:

Първото, действително, съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 1 от ПОДНС и Закона за КС, Конституционния съд може да конституира НС като заинтересована страна по конституционни дела. Предмет на такива дела, обаче са евентуални оспорвания на закон или решение на НС за тяхната частична или цялостна противоконституционност.

Второто, НС няма задължение в тези случаи да се произнася със становище: то има такава правна възможност (аргумент от чл. 81, ал.2 от ПОДНС), като само то е в правото си да реши дали да я упражни или не.

Третото, в този смисъл константната практика на легислатурите до този момент е да не дават становища по конституционни дела, по които НС е конституирано като страна. Мотивите за това винаги са били, че НС „говори“ чрез актовете си, респективно чрез мотивите при приемането на съответния акт, закон или решение. Т.е. няма нужда от дублаж на волята на парламента.

Четвъртото, в конкретния случай 41-то НС е конституирано като страна по три конституционни дела, имащи за предмет оспорване на законността на изборните резултати от проведените на 05.07.2009 г. избори за 41 Обикновено Народно събрание. С аргумент от изложените по –горе мотиви, НС (респективно Комисията по правни въпроси) не следва да се произнася със становище по повдигнатите конституционни дела. Те имат за предмет типичен спор за право, а НС не е правораздавателна институция. Още повече, че едно такова становище би се изтъквало като опит за

предопределяне решението на КС. Установената практика до този момент е КС да бъде оставен сам да прецени всяко едно конституционно дело.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:

Мирка Фидосова